

Той хвана нищо да ми мрамори,
Но като неможа нищо да ми стори,
Азъ си земамъ пчелата,
И си тръгвамъ на пѣтя,
Тя горката като была уморена,
И отъ три дни съ вѣжъ ни поена,
Легна въ единъ гьолъ да ся утъркаля,
Да ся расхлади и да ся накаля,
Като ся расхлади и утъркаля,
Сама излѣзи пакъ накрая,
Некъшли на гьола отъ калта,
Останало на брызъ на врата,
Отъ тамъ я азъ покарвамъ,
У дома като я закарвамъ,
Поглѣдахмы подиръ два дни,
Единъ орѣхъ на какъ да падни,
На наша брызъ на врата,
Тамъ дѣто бѣши калта,
Подиръ недѣля що да видишъ,
Да ли да ся смѣешъ или да ся чудишъ,
На брызъ на врата орѣхъ пораснѣлъ,
И съ орѣхи узрѣяли увиснѣлъ,
Зехъ хората да брусятъ,
Да ханѣтъ да си укусятъ,
Като брусили съ камъни и прѣсъ,
Закачило ся на орѣха единъ кѣсъ,
Видѣхми подиръ една седмица,
Тази малкото прѣсчица,
Стапа толкосъ голѣма,
Заприлича на една поляна,